

עמ"ת 49008/06/21 - שי אלישי כהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 49008-06-21 כהן(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופטת שושנה ליבוביץ
עורר	שי אלישי כהן (עציר)
	ע"י ב"כ עו"ד גבריאל טרונישילי
נגד	מדינת ישראל
משיבה	ע"י ב"כ עו"ד דקלה מנחם (פרקליטות מחוז מחוז ים)

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט השלום בירושלים (כב' השופט ב' אלעזר) במ"ת 60634-04-21 מיום 23.6.21 בה הורה על הארכת מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.
2. נגד העורר הוגש כתב אישום שמייחס לו עבירות של היזק לרכוש במזיד (סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, להלן: החוק), תקיפה סתם (סעיף 379 לחוק); ניסיון תקיפת שוטר כשהתוקף מזוין בנשק חם/קר (סעיף 274(2) לחוק בצירוף סעיף 25 לחוק); ניסיון תקיפה של עובד ציבור (סעיף 382א(א) לחוק בצירוף סעיף 25 לחוק); איומים (סעיף 192 לחוק) והחזקת אגרופן או סכין שלא כדין (סעיף 186(א) לחוק).
3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 22.4.21 העורר שהה בבית הוריו כשהוא נתון תחת השפעת אלכוהול. הוא ניגש למתלון והפציר בו לקחת אותו לקנות אלכוהול. כשהלה סירב הוא צעק עליו, דחף אותו ושבר חפצים בבית. המתלון הזעיק משטרה ועל פי הוראות שקיבל נכנס לחדר עם המתלוננת. המתלון שבר את הדלת, ניפץ ראי והמתלוננים ברחו מן הבית. העורר נטל סכין מטבח והחזיק אותה בידו. שוטר וחייל הגיעו למקום. העורר החל לרוץ אחרי השוטר כשהוא אוחז בה. בין השוטר לחייל התנהל דין ודברים במהלכו ניסו להשתלט על העורר ולבסוף השוטר הצליח לאזקו.
4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים.
5. בית המשפט קמא בחן את חומר הראיות וקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת הנטען וכן קיימת

עילת מעצר של מסוכנות. בקשת העורר לשחררו בתנאים מגבילים כבר בשלב זה נדחתה. נקבע כי בנסיבות העניין יש צורך בקבלת תסקיר מבחן אשר יעריך את מידת המסוכנות הנשקפת ממנו.

6. בתסקיר שהוגש בעניינו של העורר לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחררו לחלופה המוצעת, מעצר בית בביתה של בת זוגו בעיר ראש העין, אשר תשמש כמפקחת. שירות המבחן התרשם כי בת זוגו של העורר אינה מתאימה לשמש כמפקחת שכן צפוי קושי ממשי מצדה לדווח לגורמי האכיפה ככול שיידרש הדבר וזאת "בשל הקשר הזוגי והרגשי ביניהם". שירות המבחן העריך כי אף שני המפקחים הנוספים שהוצעו, בתה של בת הזוג וחבר של העורר, לא מתאימים לשמש כמפקחים. הבת לא נמצאה מתאימה בשל גילה הצעיר (שמונה עשרה שנים) ולגבי החבר של העורר נמצא שיתקשה להתחייב למשימה לאורך זמן. מעבר לאמור, שירות המבחן התרשם מדפוסים התמכרותיים בהתנהלותו של העורר והוערך כי "בהעדר שילובו בהליך טיפולי בתחום ההתמכרויות, תתקשה כל חלופת מעצר ביתית להוות גורם מפחית סיכון בעניינו".

7. בדיון שהתקיים סמוך לקבלת התסקיר, נדחתה בקשת העורר להורות על שחרורו לחלופה שהתבקשה. בית המשפט קמא סבר כי אין מקום לעשות כן בשל המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמעשים הלכאוריים המיוחסים לו ובשל התרשמות שירות המבחן מכך שהמפקחים שהוצעו אינם מתאימים לתפקידם. עם זאת, בית המשפט קמא הורה על הגשת תסקיר משלים במסגרתו תיבחן אפשרות לחלופת מעצר בראש העין, שהיא חלופה מרוחקת, באיזוק אלקטרוני.

8. בתסקיר המשלים שהוגש בעניינו של העורר לא המליץ שירות המבחן לעצור את העורר במעצר בית בפיקוח אלקטרוני. הוערך כי בהעדר מערך פיקוח אנושי יציב ומתאים, גם חלופת מעצר מרוחקת לא תהווה גורם מפחית סיכון בשים לב לצרכיו הטיפוליים של המשיב ודפוסיו האלימים. נוכח האמור, תוספת פיקוח באיזוק אלקטרוני לא תצמצם את רמת הסיכון להישנות התנהגות דומה מצד העורר.

9. בדיון שהתקיים סמוך להגשת התסקיר הורה בית המשפט קמא לעצור את העורר עד תום ההליכים נגדו. בית המשפט נימוק החלטתו בכך שמהתסקירים עולה כי רמת המסוכנות הנשקפת מהעורר גבוהה. כמו כן, למשיב עבר פלילי אשר כולל שתי הרשעות קודמות ותלוי ועומד נגדו כתב אישום מחודש מרץ 2020 בגין עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית. בנוסף, העורר הורשע בבית המשפט לתעבורה בעבירות של נהיגה בקלות ראש, התנהגות שגורמת נזק וכן בגין עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים. בית המשפט סבר כי עברו הפלילי של העורר וההליכים שתלויים ועומדים נגדו מלמדים על

מסוכנות שלא ניתן לאיינה באמצעות חלופת המעצר שהוצעה. צוין כי על פי ההלכה המושרשת בית המשפט לא דוחה המלצה שלילית של שירות מבחן אלא בהתקיים טעמים מיוחדים, שלא מתקיימים במקרה דנן.

10. לטענת העורר, במסגרת שקילת חלופת מעצר לא נלקחו בחשבון נתונים רלבנטיים, התסקיר מבוסס על נתונים לא מלאים ומסקנותיו אינן ברורות. במשך שלוש עשרה השנים האחרונות הוא לא ביצע עבירות פליליות. אמנם בשנה האחרונה הוגש נגדו כתב אישום, אולם זאת בשל משבר נפשי שחווה על רקע משבר משפחתי, אשר בגינו צרך אלכוהול והחלה הדרדרות בהתנהגותו שהובילה לפתיחת הליכים פלילים נגדו. לאחר שהגיע לחקירה הוא התפכח והיכה על חטא. גם אצל שירות המבחן הוא לקח אחריות על מעשיו וביקש עזרה. היה על בית המשפט קמא להתרשם בעצמו מהמפקחים המוצעים. כמו כן, המשיב נכון להשתלב בכל מתווה טיפולי שיוצע לו ואין להשלים עם מצב שבו ייזנח דווקא בשעתו הקשה ולא ייעשה מאמץ על מנת לשקמו.

11. המשיבה טוענת מצדה כי יש לדחות את הערר. לטענתה, ממעשיו של העורר נשקפת מסוכנות רבה. מסוכנות זו אינה ממוקדת בבני משפחתו. כפי שניתן להתרשם מהסרטון בו תועד חלק מהאירוע, הוא יצא אל השוטרים עם סכין שלופה. תלוי ועומד נגדו הליך בבית משפט לתעבורה בגין נהיגה תחת השפעת סמים ונהיגה בקלות ראש וכן הליך פלילי שבו הוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת לחבלה של ממש. זאת בנוסף לשתי הרשעות קודמות מעברו. החלופות שהוצעו לא נמצאו מתאימות על ידי שירות המבחן להפגת המסוכנות הגבוהה. בית המשפט יסטה מהמלצות שירות המבחן רק במקרים חריגים, שמקרה זה לא נמנה עימם. כאשר המעשים הלכאוריים מכוונים כלפי בני משפחה, תידרש המלצה חיובית וחד משמעית לשחרור. אשר לבחינת המפקחים, בית המשפט אינו מחויב לבחון את התאמתם אם להערכתו לא יהיה בה כדי להשפיע על החלטתו. הגורם המעצים את מסוכנותו של העורר הוא התמכרותו לאלכוהול, אולם אין הוא עומד בתנאים הנדרשים לשם שחרורו לחלופה טיפולית.

12. לאחר שעיינתי בחומר שהוצג לפני, צפיתי בסרטון המתעד חלק מהאירוע ושמעתי את טענות הצדים, מסקנתי היא כי דין הערר להידחות.

13. ממעשיו הלכאוריים של העורר נשקפת רמת מסוכנות משמעותית. הטענה כי התנהגותו הלכאורית נובעת מהידרדרות שחלה במצבו הנפשי בחצי שנה האחרונה בשל משבר אישי קשה מעצימה את רמת המסוכנות. כל עוד העורר נתון במצב נפשי שמוביל אותו לשימוש מופרז בצריכת אלכוהול, הסיכון מפני הישנות התנהגות מסוכנת גבוה. ראיה לכך היא שעל רקע המשבר אותו חווה העורר הוא הסתבך עם החוק לאחר שנים רבות של ניהול אורח חיים נורמטיבי. כך, העורר הורשע בבית משפט לתעבורה, על

יסוד הודעתו, בכתב אישום מתוקן שבו יוחסה לו, בין היתר, עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים (נב"א 10534-01-21 מדינת ישראל נ' כהן (13.4.2021)). כמו כן תלוי ועומד נגדו הליך נוסף שבו הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בגין אירוע מיום 21.3.21, שבו לכאורה תקף אדם שהיה בדרך לביתו לאחר תפילה (ת"פ 22958-04-21 מדינת ישראל נ' כהן).

14. שירות המבחן, שהוא הגורם המקצועי האמון על מתן חוות דעת בנדון, התרשם מדפוסים התמכרותיים בהתנהלותו של העורר ולפיכך העריך כי ללא שילובו בהליך טיפולי, חלופה שכוללת מעצר בית לא תהווה מענה הולם למסוכנותו. הערכה זו לא השתנתה כאשר שירות המבחן התבקש לבחון את האפשרות למעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני לצורך הידוק התנאים המגבילים. בית המשפט קמא קיבל את חוות דעת שירות המבחן כי בנסיבות העניין, בשים לב לכך שבבסיס ביצוע העבירות המיוחסות לעורר עומדת התמכרותו לאלכוהול, חלופה של מעצר בית לא תפיג את המסוכנות הטמונה בו. אין עילה להתערב בהחלטת בית המשפט קמא אשר קבע, בהתאם להלכה המושרשת, כי כאשר המלצות שירות המבחן שליליות יש לייחס להן משקל משמעותי ונדרשים טעמים כבדי משקל על מנת לסטות מהן, אשר לא נמצאו במקרה הנדון (ראו: בש"פ 1287/19 קסין נ' מדינת ישראל, פסקה 12 ואסמכתאות שם (25.2.2019); בש"פ 5230/19 בוהדנה נ' מדינת ישראל, פסקה 17 ואסמכתאות שם (12.9.2019)). אוסיף, כי ההחלטה אם יש צורך להתרשם מהמפקחים המוצעים באופן בלתי אמצעי מסורה לשקול דעתו של בית המשפט שדן בהליך המעצר בהתאם לנסיבות המקרה (בש"פ 7413/19 מזרחי נ' מדינת ישראל, פסקות 10-11 (17.11.2019)). בענייננו סבר בית המשפט קמא כי אין מקום להסתפק בחלופת מעצר ביתית ולפיכך לא נדרש להתרשם באופן בלתי אמצעי מהמפקחים שהוצעו על מנת לבחון את מידת התאמתם לתפקיד.

15. אשר לאפשרות כי העורר ישוחרר לחלופה מוסדית טיפולית. אפשרות זו לא נבחנה על ידי שירות המבחן, ובהמשך לכך אף בית המשפט קמא לא בחן אותה. העורר טוען כי הוא מעוניין בחלופה כזו, אך חרף בקשתו שירות המבחן לא התייחס לכך בתסקיר. עמדת המשיבה היא שאין מקום להגשת תסקיר משלים בנדון שכן העורר לא עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה לצורך שחרור לחלופה טיפולית. מבלי להביע עמדה בסוגיה זו, משחלופה כאמור לא נבחנה על ידי בית המשפט קמא, ברי שאין מקום לדון בה לראשונה במסגרת הערעור.

16. התוצאה היא, שהערר נדחה.

ההחלטה תישלח לצדדים (בהסכמתם) באמצעות הפקס.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשפ"א, 06 יולי 2021, בהעדר הצדדים.